

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Viri erga [a]egrotam coniugem mirabilis patientia & charitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

bono mancipio tuo, in cuius utero me creasti D'EVS meus, misericordia mea, munus grande donaueras, quod inter dissidentes aequaliter discordes quaslibet animas, ubi poterat, tam se praehebat pacificam, ut cum ab utraq; multa de iniuriam audiret grauijsma, qualis sola eructare turgens atq; indigesta discordia, quando presenti amico absentem inimicam per acida colloquia cruditas exhalatur odiorum, nihil tamen alteri de altera proderet, nisi quod ad eas reconcilianda valeret. Parvum hoc bonum mihi videretur, nisi turbas innumerabiles tristis experirer, nescio qua horrenda pestilentia peccatorum, laetissimè peruagante non solum iratorum inimicorum iratis inimici vicia prodere, sed etiam, quæ non dicta sunt, addere: cum contra animo humano parum esse debeat, inimicitias hominum, nec excusare, nec angere male loquendo, nisi eas etiam extinguere bene loquendo studierit, qualis illa erat, docente te magistro intimo, in schola petri. Deniq; etiam virum suum iam in extremâ vita temporalium lucrata est ibi, nec in eo iam fidelis planxit, quod in nondum fideliterauerat. Erat etiam seruus seruorum tuorum. Quisquis enim eorum nouerat eam, malum in ea laudabat & honorabat, & dilegebat te: quia sentiebat presentiam tuam in corde eius, sancte coniunctionis fructibus testibus.

VI.

Hæc de sua matre Augustinus, quæ exemplo docuit coniuges malis coniugij bene uti; immo è malis viris bonos facere. Erat enim maritus illius animo malus, quæ malitia intolerabilior est, quam si coniugum alter corpore sit vitiolo. Quanquam meritò & hæc crux esse magna censetur. Quid enim non laboris, quid non molestiæ sentit mulier, cuius maritus, maiorem anni partem, in lecto podagricus decumbitur? Aut quæ voluptas est viro, habitare cum muliere cadaveris instar foetente, aut gangrenæ morbo foedata? Sed vel hinc quoque sumitur occasio virtutis exercendæ, qui est sextus fructus infaustorum coniugiorum, charitas scilicet erga ægrotos. Facile est, & naturis hominum proclive, amare vegetos, sanos, formulos, aut formosas. Diligere viribus fractos, ægrientes, scabie deformatos aut deformatos, hoc opus, hic labor est. Quamobrem singulari memoria dignus est amor, quem Dominicus Catalus, qui Lesbi rerum potiebatur, erga vxorem mundo

Fulgos. lib. 4.
cap. 6.

mundo ostendit. Ea enim in morbum incidit, & sanè grauem, atque ijs, qui aspicerent, detestabilem. Fœdissima enim lepravndique cooperta est, ita ut illuuius magis, quām viuum corpus videretur, & ex omnibus membris abominabilem quādam mephitim, tanquam Stygia palus, expiraret, putrescentibus & verminantibus ulcerum cauernis. Quid tunc Dominicus fecit? an ad destinatas talibus exitijs domos, extra urbem eam, à conspectu consortioq; suo, eam eiecit? Ne domo, immo ne mensa, plus dicam, ne lecto quidem illam suo exclusit; neque veritus ne contagione inficeretur, neque aspectū horrore territus, neque teterrimi odoris peste superatus. Coniugalis enim charitas apud eum contagionis timorem, tetrumq; conspectum odoremq; in securitatem ac voluptatem verterat; quōd eam juxta Dei verbum eandem carnem secum esse arbitrabatur. O quām multi hinc coniuges possunt erudiri, qui putant se cum immortalibus connubium contraxisse! Semper enim volunt habere bene valentes, ægrotantes nauseant, despiciunt, deserunt. Quædam vxores illico redduntur impatientes, si vel dentibus doleat maritus. Quidam mariti nullam possunt, in vxoribus suis imbecillitatem tolerare, & non raro illis exprobrant, si vel per puerperij hebdomades decumbant. Quām illi longè absunt à virtute Domini Catalisi? Quām immemores sunt, se Christo facere, quidquid amore Christi faciunt ægrotis, distri olim: *Infirmus eram, & visitasti me?* Bis malè est illi, qui & ferre debet, & agrè fert ægrotos. Diuina compensatio est, quōd possimus malè valentibus benefacere.

VII.

At quidam viri, quædam feminæ prorsus sunt intolera biles: in impatientiam, in luxum, in avaritiam, in odio, in er rores, in hæresin, in mille mala impellunt, ac demum in ipsum aeternæ damnationis barathrum pertrahunt? Nonnè prima origo mali, inter homines fuit vxor? *Ad eos non est seductus*, ait 1. Timoth. 2: Apostolus, *mulier autem seducta in prævaricatione fuit*. Itaque 14. femina fuit primum dæmonis instrumentum, qua deinde, successu audacior, sæpius vsus est. Nam Herodotus Halicarnas seus demonstrat, apud plerasque gentes, hunc sexum belli chusam extitisse. *Argos omnibus ciuitatibus, qua nunc Græcia nomi natur,*

Hhh 2